

THE USUAL P&G STORY

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

A SZOKÁSOS P&G-TÖRTÉNET

THE P&G SAGA · 05

A szokásos történet. Férfiak. Felkészületlenül. Szervezetlenül. Meggyőződve arról, hogy az „egy nő érkezik” pontosan ezt jelenti – és semmi többet.

A távirat világos volt: egy nő. Nem angyal. Nem Juliana. Nem a Gillette.

Mindent előkészítettek. Ételt. Italokat. Még a filippínó szakácsot is. De magát senki sem készítette fel. Senki sem gondolt arra az egyetlen dologra, ami számít, amikor egy nő belép: méltónak lenni a teremhez.

Belép. Nyugodt mosoly. Biztos lépés.

„Sziasztok. Juliana vagyok. Portugál. Július 1-jétől ide helyeznek át. Szerettem volna megismerni a kollégáimat, mielőtt kezdek – és megérteni, mi vár rám.”

Csend. A férfiak úgy nézik, ahogy egy napfogyatkozást néz az ember – tudva, hogy nem kellene, és képtelenül abbahagyni.

„Elnézést – melyik részlegtől jöttél?”

„Mi koordináljuk a reklámügynökségeket. Mi fizetjük a szlogeneket. Mi hozzuk az ötleteket.”

„Melyik cégektől?”

Csend. Senki sem válaszol.

A teremben a leghangosabb – mindig a leghangosabb – előrehajol.

„És te? Melyik részleghez osztottak be?”

Elmosolyodik.

„Az enyém a csúcson van. Közvetlenül Camp nagypapa mellett. J. úr közelében.”

„Te a cég... spirituális részlegénél vagy?”

„Bizonyos értelemben. De nem vagyok apáca. Úgy prédikálok, mint ők – csak milliárdokban.”

A férfiak összenéznek. Valaki suttog:

„Ki a fene vagy te?”

Közelebb lép a tűzhöz. Úgy nézi, ahogy valami valóságosat néz az ember. Aztán megfordul.

„Én vagyok a Gillette új vezérigazgatója. 130 év után. És holnap reggel arra kérlek benneteket, hogy simára borotválva gyertek be az irodába, ha nem bánjátok. Az imázs az üzlet része. És ma... a Gillette nő.”

Nando the Scribe